

Sygn. akt I C 2826/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 kwietnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Grudziądzu, Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Maciej Plaskacz

Protokolant stażysta Natalia Tomaszewska

po rozpoznaniu w dniu 21 kwietnia 2016 r. w Grudziądzu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **Bank spółki akcyjnej w W.**

przeciwko **A. M.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego A. M. na rzecz powodowego (...) Bank spółki akcyjnej w W. kwotę 6.689,68 zł (sześć tysięcy sześćset osiemdziesiąt dziewięć złotych 68/100) z umownymi odsetkami za opóźnienie w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku, ale nie wyższymi niż dwukrotność odsetek ustawowych za opóźnienie od dnia 11 lutego 2016 r. do dnia zapłaty;

II. oddala powództwo w pozostałej części;

III. zasądza od pozwanego A. M. na rzecz powodowego (...) Bank spółki akcyjnej w W. kwotę 124,85 zł (sto dwadzieścia cztery złote 85/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 2826/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 sierpnia 2015 r. (k. 35-38) w elektronicznym postępowaniu upominawczym powodowy (...) Bank spółka akcyjna w W. domagał się zasądzenia na jego rzecz od pozwanego A. M. kwoty 7.582,87 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od kwoty 7.372,46 zł od dnia 7 sierpnia 2015 r. do dnia zapłaty i z ustawowymi odsetkami od kwoty 195,41 zł od dnia wytoczenia powództwa do dnia zapłaty, a także zwrotu kosztów procesu. Strona powodowa wyjaśniła, że dochodzi wierzytelności z zawartej z pozwanym umowy kredytu, która została wypowiedziana w związku z brakiem zapłaty.

Nakazem zapłaty wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym dnia 6 października 2015 r., VI Nc-e (...) (k. 7), referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym Lublin Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu, aby zapłacił stronie powodowej kwotę dochodzoną pozwem wraz z żądanymi odsetkami oraz kwotę 95,95 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Wskazany nakaz zapłaty został zaskarżony w całości sprzeciwem (k. 10) przez pozwanego, który zajął stanowisko, że umowa kredytu ze stroną powodową w dalszym ciągu obowiązuje, oraz zadeklarował spłatę całości długu przed upływem terminu, na który umowa została zawarta.

W piśmie procesowym z dnia 4 lutego 2016 r. (k. 57-58) strona powodowa wyjaśniła, że wypowiedziała umowę kredytu pismem z dnia 13 maja 2015 r. z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia.

Sprawa została rozpoznana w postępowaniu uproszczonym.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 2 lipca 2014 r. powodowy (...) Bank spółka akcyjna w W. jako kredytodawca zawarł z A. M. jako kredytobiorcą umowę kredytu

w kwocie 8.544,29 zł na okres do 10 lipca 2017 r., w tym kwoty 4.999 zł na zakup skutera Junak (część II, § 1 ust. 1 umowy). Pozwany zobowiązał się do spłaty kredytu wraz z odsetkami w 36 ratach płatnych do 10 dnia każdego miesiąca, począwszy od 10 sierpnia 2014 r., przy czym pierwsza rata wynosiła 324,57 zł, a kolejne – 296,15 zł (część II, § 3 ust. 1 umowy). Strony postanowiły, że bank może wypowiedzieć umowę z zachowaniem

1-miesięcznego wypowiedzenia tylko z ważnych przyczyn, za które uznaje się m.in. brak spłaty dwóch kolejnych rat kredytu, po uprzednim wezwaniu kredytobiorcy na piśmie do zapłaty zaległych należności lub ich części, pod rygorem wypowiedzenia umowy, w terminie nie krótszym niż 7 dni od otrzymania wezwania (część II, § 9 ust. 2 lit. b umowy). Uzgodniono, że po upływie okresu wypowiedzenia umowy kredytobiorca jest zobowiązany do niezwłocznego zwrotu wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami należnymi bankowi za okres korzystania z kredytu (część II § 9 ust. 4 umowy). Strony zastrzegły również na wypadek opóźnienia w terminowym regulowaniu kredytu odsetki określone jako „podwyższone” w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od niespłaconego w terminie kredytu (część II § 4 ust. 3 umowy).

Dowód:

Umowa z dnia 2 lipca 2014 r. – k. 40-42

Pismem z dnia 13 maja 2015 r., doręczonym pozwanemu dnia 18 maja 2015 r., strona powodowa wypowiedziała pozwanemu przedmiotową umowę kredytu ze względu na nieuregulowanie zaległości w spłacie, obejmującej 886,04 zł należności kapitałowej,

115,49 zł odsetek umownych i 6,34 zł odsetek podwyższonych.

W okresie poprzedzającym wypowiedzenie pozwany dokonał wpłat na łączną kwotę 1.930,11 zł, natomiast suma wymagalnych rat w wysokości wynikającej z umowy (bez odsetek za opóźnienie) wyniosła 2.989,92 zł (pierwsza rata w kwocie 324,57 zł i 9 rat po 296,15 zł).

Dowody:

Pismo z dnia 13 maja 2015 r. z potwierdzeniem doręczenia – k. 43-44

Rozliczenie z dnia 3 lutego 2016 r. – k. 59-60

Po wytoczeniu powództwa pozwany dokonał następujących wpłat: 9 września 2015 r. – 278,47 zł, 9 listopada 2015 r. – 70 zł, 9 grudnia 2015 r. – 70 zł, 11 grudnia 2015 r. – 50 zł,

14 grudnia 2015 r. – 80 zł, 16 grudnia 2015 r. – 50 zł, 11 stycznia 2016 r. – 80 zł,

13 stycznia 2016 r. – 60 zł, 11 lutego 2016 r. – 200 zł, 9 marca 2016 r. – 278,47 zł

i 14 marca 2016 r. – 150 zł. Zadłużenie pozwanego wyliczone na dzień 31 marca 2016 r. wynosiło 6.786,13 zł i obejmowało: kwotę 6.689,68 zł kapitału i kwotę 96,45 zł odsetek karnych.

Dowody:

Rozliczenie z dnia 31 marca 2016 r. – k. 78

Dowody wpłat – k. 11-12, 22, 53-55, 73-74

Sąd zważył, co następuje:

Wymienione dokumenty prywatne stanowiące podstawę ustalenia stanu faktycznego zasługiwały na walor wiarygodności. W szczególności należy podkreślić, że w ostatnim rozliczeniu kredytu datowanym na dzień 31 marca 2016 r. zostały ujęte wszystkie wpłaty dokonane przez pozwanego i udokumentowane przez niego dowodami wpłat, które były składane sukcesywnie w toku procesu. W tym stanie rzeczy rozliczenie to mogło stanowić podstawę określenia wysokości i struktury długu pozwanego na dzień zamknięcia rozprawy.

Sąd odstąpił od planowanego dopuszczenia z urzędu dowodu z przesłuchania stron z ograniczeniem do pozwanego, m.in. w celu ustalenia okoliczności wypowiedzenia umowy oraz okoliczności przemawiających za ewentualnym rozłożeniem zasądzonej należności na raty, gdyż pozwany – mimo prawidłowego wezwania na dwa posiedzenia wyznaczone na rozprawę – nie stawiał się na żadne z nich.

Strona powodowa dochodziła roszczenia wynikającego z umowy o kredyt ratalny regulowanej art. 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (jedn. tekst:

Dz.U. z 2012 r., poz. 1376 ze zm.). Obowiązki stron i skutki ich naruszenia zostały określone w umowie. Podstawowym obowiązkiem pozwanego była terminowe spłata kredytu w ratach

o wysokości wynikającej z umowy, przy czym z obowiązku tego pozwany nie wywiązywał się, dokonując spłat z opóźnieniem i w kwotach niższych niż wynikające z umowy, co skutkowało powstaniem zaległości przekraczającej 1.000 zł na dzień 13 maja 2015 r. Sytuacja ta upoważniała stronę powodową do wypowiedzenia umowy, z którego to uprawnienia powodowy bank skorzystał, wypowiadając umowę z zachowaniem 30-dniowego terminu wypowiedzenia pismem doręczonym pozwanemu dnia 18 maja 2015 r. Z upływem terminu wypowiedzenia cały niespłacony do tego czasu kapitał wraz z naliczonymi odsetkami stał się wymagalny, co oznacza, że po stronie pozwanego powstał obowiązek jego jednorazowej spłaty. W tym stanie rzeczy nie można podzielić stanowiska pozwanego, zgodnie z którym nadal obowiązują postanowienia umowy pozwalające mu na spłatę kredytu na pierwotnie ustalonych zasadach. W szczególności nie można zgodzić się z pozwanym, że jest on uprawniony do spłaty kredytu w dowolnych kwotach i w dowolnych terminach,

z zachowaniem jedynie ostatecznego terminu spłaty przypadającego na lipiec 2017 r. Żaden fragment umowy zawartej przez pozwanego nie może stanowić podstawy do przyznania mu takiego uprawnienia. Przeciwnie, pozwany zobowiązał się do dokonywania spłaty

w miesięcznych ratach o określonej wysokości, a sankcją niewykonania tego obowiązku – oprócz konieczności zapłaty odsetek – stanowiła możliwość wypowiedzenia umowy

i postawienia tym samym w stan wymagalności całości niespłaconego kredytu.

Powództwo nie zasługiwało jednak na uwzględnienie w całości. Zgodnie

z art. 316 § 1 k.p.c., po zamknięciu rozprawy sąd wydaje wyrok, biorąc za podstawę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Strona powodowa sama przyznała

w złożonym rozliczeniu, że pozwany po wytoczeniu powództwa dokonywał wpłat zaliczonych na poczet długu, co skutkowało umorzeniem zobowiązania do wysokości dokonanych wpłat. Właściwym postępowaniem w takiej sytuacji jest częściowe cofnięcie pozwu, co jednak nie nastąpiło. W tym stanie rzeczy Sąd uwzględnił powództwo do wysokości wynikającej z rozliczenia z dnia 31 marca 2016 r., przy czym zasądzona została należność główna w kwocie określonej w rozliczeniu i odsetki od tej kwoty od dnia

11 lutego 2016 r. Wyjaśnić należy, że dnia 11 lutego 2016 r. pozwany dokonał wpłaty 200 zł, doprowadzając do zaspokojenia wszystkich istniejących wówczas roszczeń ubocznych, w tym roszczeń o odsetki. Dalsze odsetki mogą być zatem naliczane dopiero od wskazanej daty. Stopa odsetek wynikała z części II § 4 ust. 3 umowy (art. 481 § 2 k.c.). W związku ze zmianą stanu prawnego dnia 1 stycznia 2016 r. Sąd zastrzegł, że odsetki te nie mogą przekroczyć maksymalnych odsetek za opóźnienie (art. 481 § 2¹ k.c.).

O uwzględnieniu powództwa w opisanych granicach orzeczono w punkcie I sentencji wyroku na podstawie 69 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe i art. 481 k.c.

W pozostałym zakresie powództwo podlegało oddaleniu jako bezzasadne, o czym orzeczono w punkcie II sentencji wyroku.

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu oparto na art. 98 § 1 i 2 w zw. z art. 100 zd. pierwsze k.p.c. zamieszczono w punkcie III sentencji wyroku. Strona powodowa wygrała proces w 88,22% (mimo częściowego zaspokojenia roszczeń po wytoczeniu powództwa nie ma podstaw do uznania strony powodowej za wygrywającą proces w tym zakresie, gdyż nie cofnęła ona pozwu, a powództwo zostało oddalone jako bezzasadne), ponosząc koszty procesu w kwocie 141,52 zł, na które składały się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 95 zł, opłata skarbową od złożenia pełnomocnictwa w kwocie 17 zł oraz opłaty notarialne związane z poświadczeniem dokumentów w kwocie 29,52 zł. Pozwany wygrał proces w 11,78%, nie deklarując jednak poniesienia kosztów procesu w rozumieniu art. 98 k.p.c. Po zastosowaniu zasady stosunkowego rozdzielania kosztów procesu pozwanego obciąża zwrot stronie przeciwnej kosztów procesu do kwoty 124,85 zł.